प्रकाशके, 'अस्य जन्मन्' यजमानस्य जन्मनि निमित्तभूते सति, 'देवानां', सम्बन्धिन्यः 'विशः' प्रजारूपाः, 'पृश्नयः' अल्पगोसदृशाः, 'सुददोहसः' अन्नस्य दोहयित्र्यः, 'ताः' इष्टकाः, 'सोमं', 'श्रीणन्ति' पक्वं कुर्व्वन्ति, कदा 'त्रिषु' सवनेषु, आ समन्ताद्यानि प्रातःसवनादीनि तेषु निरन्तरं सोमपाके हेतव एता इष्टका इत्यर्थः। एता इष्टका यद्देवतासम्बन्धिन्यः तया देवतयेत्यादि पूर्व्ववत्॥

(४) अथ महाग्निचयने आग्नेय्या गायत्रिया प्रथमां चितिमभिमृशेदित्यादिना पञ्चभिर्ऋग्भिः पञ्चानां चितीनां स्पर्शनमुक्तं। इह तु चितेरेकत्वात् पञ्चभिरप्येकमेवाभिमृशेत्। तत्र प्रथमामाह। "अग्ने देवाँ इहावह। जज्ञानो वृक्तबर्हिषे। असि होता न ईड्यः" इति। हे 'अग्ने', त्वं 'इह' कर्म्मणि, 'देवानावह'। 'जज्ञानः' उत्पन्न एव सन्, 'नः' अस्माकं, 'वृक्तबर्हिषे' अनिष्पन्नयज्ञनिष्पत्त्यर्थं, 'होता', होमनिष्पादकः। 'ईड्यः' स्तुत्यश्च, 'असि'॥

(५) अथ द्वितीयामाह। "अगन्म महा मनसा यविष्ठम्॥ २॥ यो दीदाय समिद्धः स्वे दुरोणे। चित्तभानू रोदसी अन्तरुर्वी। स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यञ्चम्" इति। 'यः' अग्निः, 'स्वे दुरोणे' स्वकीये गृहे, 'समिद्धः' सम्यक् प्रज्वलितः, 'दीदाय' दीप्तवान्। तमग्निं 'मनसा', 'अगन्म' वयं प्राप्तवन्तः। कीदृशं, 'महा' गुणैर्महान्तं पूज्यं वा, 'यविष्ठं' युवतमं, 'स्वाहुतं' सुष्ठु होमेन तर्पितं, 'विश्वतः प्रत्यञ्चं' सर्व्वतोऽभिमुखं, 'उर्वी',